

II TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 49:3.5-6)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issand rääkis minuga ja ütles: “Sina, Iisrael, oled mu sulane, kelle kaudu ma ilmutan oma au.” Ja siis rääkis Issand, kes mind on endale sulaseks kujundanud mu emahust alates, et Jaakob tuleb tuua tagasi tema juurde ja Iisrael koguda tema ümber. Nii olin ma austatud Issanda silmis ja minu Jumal oli mu tugevus. Tema aga ütles: “Sellest on vähe, et sa mu sulasena sead korda Jaakobi suguharud ja tood tagasi need, kes Iisraeli hulgast on üle jäänud. Sest ma panen sind paganaile valguseks, et minu lunastus laiuks maailma äärest ääreni.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 40:2.4ab; 7-8; 9-10)

R: Vaata, ma tulen täitma Sinu tahtmist.

Pikisilmi ma ootasin Issandat,
ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.
Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituselaulu meie Jumalale.

R:

Tapa- ja roaohvrid ei meeldi sulle,
põletus- ja patuohvrit sa ei nõua,
kuid sa oled avanud mu kõrvad kuulma,
sellepärast ma ütlen: vaata, ma tulen.

R:

Rullraamatus on minust kirjutatud,
sinu tahtmist täita, mu Jumal, on minu rõõm
ja sinu seadus on mu südames.
Ma kuulutasin sinu õiglusest suure koguduse ees,
vaata, ma ei sule oma huuli.

R:

(Teine lugemine 1Ko 1:1-3)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ihu pole kõlvatuse jaoks, vaid Issanda jaoks, ja Issand on ihu jaoks. Jumal on Issanda üles äratanud ja äratab meidki üles oma vägevuse väel. Kas te siis ei tea, et teie ihud on Kristuse liikmed. Kes aga Issandaga üheks saab, sellel on temaga üks vaim. Hoidke ennast kõlvatusest eemale. Iga muu patt, mida inimene teeb, on väljaspool ihu; kuid kes on kõlvatu, teeb pattu omaenese ihu vastu. Kas te ei tea, et teie ihu on Püha Vaimu tempel, kes teis elab ja kelle te Jumalalt olete saanud. Seepärast ei kuulu te enam iseendale, kuna teie eest on kallist hinda makstud. Austage siis Jumalat omaeneste ihus.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 1:14.12a)

Halleluuja. Jumala Sõna on lihaks saanud ja elanud meie keskel.

Kõik, kes teda vastu võtsid, on tema teinud Jumala lasteks. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 1:29-34)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Järgmisel päeval nägi Johannes Jeesust enda juurde tulevat ning ütles: “Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab ära maailma patud. Tema on see, kelle kohta ma ütlesin: pärast mind tuleb keegi, kes on sündinud enne mind, sest tema oli olemas enne kui mina. Ja minagi ei teadnud, kes ta on, kuid ma tuln ristima veega, et Iisraeli rahvas võiks teda ära tunda.”

Ning Johannes tunnistas ja ütles: “Ma nägin Vaimu tuvina taevast alla laskuvat ja tema üle jäävat. Mina ei tundnud teda, kuid tema, kes ta mind on läkitanud veega ristima, ütles mulle: “See, kelle peale sa näed Vaimu laskuvat, tema on see, kes ristib Püha Vaimuga!” Ja ma olen näinud ja tunnistan, et tema on Jumala äravalitu.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord kohtasin üht tuttavat preestrit ja märkasin, et üks tema sõrm oli paksus sidemes. Juttu ajades küsisin temalt muuhulgas, mis sõrmega juhtus. “Tead, häbi tunnistada, aga kui päris aus olla siis mind hammustas lammas! Minu kiriku vastas on rohumaa, kus karjatatakse lambaid. Need on väga sõbralikud loomad ja kui inimene neile läheneb, siis jooksevad nad kokku ja

ootavad, et neile maiustusi pakutaks. Nii ma siis neile leivatükikesi ka jagasin, kui äkki mu sõrm ühe lamba hammaste vahele jäi ja ta selle hoobilt laiaks hammustas...”

Tõesti, lammas on rohusööja, kelle olemuses puuduvad virtuaalsed hammustamismängud nagu kiskjatel, kes õpivad nii oma hammustamist väga täpselt olukorrale kohandama. Inimene on harjunud koerte ja kassidega, kes enamasti oskavad pakutud toidu ja sõrmede vahel vahet teha – lammastel aga on see oskus paraku üpris kesine.

Uskliku inimese mõte liigub selle loo puhul kohe Jeesusele kui Jumala Tallele – ja tõepoolest, ka temaga on samuti parem olla ettevaatlik...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jeesusega tuleb olla alati ettevaatlik – võibolla peaks rõhutama, et lausa väga ettevaatlik. Nii nagu ta ise on öelnud: “Kes lükkab minu kõrvale ega võta vastu mu sõna, sellel on juba kohtumõistja. Sõna, mis ma olen rääkinud, see mõistab tema üle kohut viimsel päeval.” (Jh 12:48) “Kes usub ja on ristitud, see päästetakse, aga kes ei usu, see mõistetakse hukka.” (Mk 16:16). “Aga kui Inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid temaga, siis ta istub oma kirkuse troonile ja ta ette kogutakse kõik rahvad ja ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. Ja ta seab lambad oma paremale käele, sikud aga vasakule käele... Ja siis ta ütleb vasakul käel olijatele: “Minge ära minu juurest, te äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele!”” (Mt 25:31-34. 41)

Nojah, kindlasti on hunt lambanahas karjale väga ohtlik. Aga süütu tall, kelle varjust ilmub välja igaviku karjane, peaks nii mõnelegi liiga vallatule hundihakatisele või muidu kepsutajale olema kindlasti veel palju hirmuäratavam. Paraku on tema võimu ilmsikstulekul pikk peiteaeg, mis võib kesta kuni inimese surmani välja. Inimene võib teha kogu elu rumalusi, elada ülekohtuselt rikkalt, olla seejuures kasvõi massimõrvar, aga siin maa peal võib ta saada riiklikud matused kuldses kirstus. Kuid toetudes Jeesuse sõnadele võib väita, et siis on ka kõigel kepsutamisel lõpp peal ja seesuguse elu palgaks on igavene tuli, ulumine ja hammaste kiristamine. Jumal on inimesed loonud, aga mõned neist saab kurat endale, ja nende jaoks teeb see kõik tasa – siis pole keegi enam kellelegi midagi võlgu.

Armsad õed ja vennad, ma mõistan, et üldiselt pole tänapäeval kirikus kombeks moraliseerida. Enamasti keskendub kirik praegu inimeste julgustamisele, et Jumala arm on kõikehõlmav ja teha võib seda, mida süda kutsub... nii et lõpuks saab võibolla õndsaks ka kurat ise ja laulab koos ajaloo suurimate kurjategijatega ingliskooris Jumalale ülistust. Tore oleks!

Kahjuks pühakirjast, mida me usume olevat Jumala ilmutuse, ei oska mina niisugust võimalust kuidagi välja lugeda. Ikka peatub silm nendel tujurikkumatel kirjakohtadel, milles Jeesus räägib õigusest ja õiglusest, Jumala kohtust, õiglasest tasust ja karistusest... Igavesest õndsusest ja igavesest hukatusest. Kellel on õigus? Kes teab... Kuid selleks ongi Jumal andnud inimesele mõistuse ja vaba tahte, et ta otsustaks ise, missugusel moel soovib tema omal nahal kogeda seda headuse ja kurjuse bilanssi, ning Jumala Talle kes-teab-kui-teravaid hambaid. See kehtib nii minule kui sinule. Aamen.